

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Kamila Pokorná: „*Analýza keramiky ze sídliště mladší a pozdní doby bronzové v Praze-Chodovci*“. Archeologický ústav Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, 2012.

Obhajovaná bakalářská práce má rozsah 61 číslovaných stran se 14 grafy, 4 plánky a tabulkou v textu, které dále doplňují přílohy I–III (poslední z nich je na vloženém CD). Práce se zabývá detailním typologicko-chronologickým rozбором knovízského, resp. štítarského keramického materiálu ze čtyř vybraných objektů, zjištěných během záchranného archeologického výzkumu společnosti Archeos (J. Beneš) v Praze na Chodovci během let 2005–2006.

V úvodu jsou stručně shrnuty dějiny bádání o mladší a pozdní době bronzové v Pražské kotlině (tab. 1), které doplňuje nástin vývoje poznání a periodizace knovízské a štítarské kultury. Údaj, vyvozený patrně z uvedené tabulky a zmiňující podíl sídlištních aktivit pouze ve výši 55% z celkem 80 zjištěných lokalit, je však poněkud zavádějící (str. 11). Popiska u tabulky 1 uvádí jen pozdní dobu bronzovou, ačkoliv obsahuje i naleziště mladobronzová.

Další kapitoly popisují průběh, metodiku a základní výsledky záchranného výzkumu v Praze-Chodovci i přírodní prostředí naleziště z hlediska geologického, pedologického, hydrologického a klimatického.

Těžiště posuzované práce pak leží v analýze keramiky ze čtyř sídlištních objektů, při níž autorka používá deskripční kódový systém, vypracovaný O. Chvojkou pro knovízskou a štítarskou kulturu v jižních Čechách. Jeho aplikace i v jiných geografických oblastech tohoto kulturního okruhu se ukazuje být vcelku bezproblémovou, což můžeme dobře sledovat také na provedeném rozboru materiálu z Pražské kotliny. Pro potřeby analýzy keramických zlomků vytvořila autorka dvě databáze, rozdělující materiál do dvou informačních rovin. Databáze I. řádu obsahuje všechny základní údaje o jednotlivých střepích, zatímco v databázi II. řádu jsou již jen typické a zdobené zlomky, specifikované numerickým a alfanumerickým kódem. Databáze neobsahují počáteční „zkušební soubor“ a začínají až od položky 487.

Kromě keramických tříd v obvyklém členění (hrubá, středně hrubá, jemná – na lokalitě zjištěny s vyrovnaným třetinovým podílem – cf. graf 1) sledovala autorka i úpravu povrchu, přičemž zaujme vyšší zastoupení engloby (téměř 5% – cf. graf 2), které se zdá pro Ha A2/B1 ve středních Čechách charakteristické. Velký podíl dřívkování (cca 30%), řazeného

ovšem mezi vhloubenou výzdobu, koresponduje s datováním většiny materiálu do staršího úseku pozdní doby bronzové, podobně jako radikální ústup prstování. Jen okrajové zastoupení hrubého hřebenování je ale v této souvislosti dosti překvapivé.

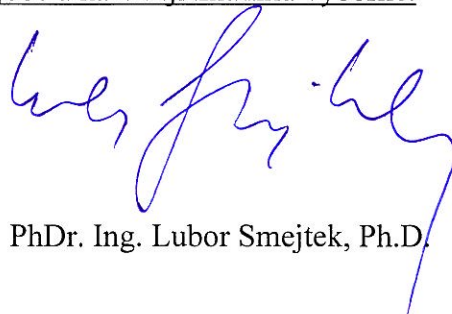
Výzdoba (plastická, vhloubená, rytá) i části nádob (okraje, ucha, dna) jsou v evidenci II. řádu popisovány podle typáře O. Chvojky (není ovšem jasné, proč v celé práci autorka cituje jen rukopis disertace z roku 2006 a nikoliv její publikaci z roku 2009, která se neobjevuje ani v seznamu literatury). U některých exemplářů se autorce podařilo určit i typy, případně varianty jednotlivých nádob (amfory, hrnce, koflíky, mísy, zásobnice).

Ze čtyř analyzovaných souborů obsahoval nejvíce keramiky objekt č. 60, datovaný v souladu s výsledky rozboru na přelom mladší a pozdní doby bronzové, resp. do staršího štítarského období (Ha A2/B1 – Ha B2). Objekt 69 je kvůli absenci výraznějšího materiálu jen obecně zařaditelný do pozdní doby bronzové. Objekt 245 datuje autorka do Ha A2/B1 a při jeho funkční interpretaci uvažuje o možné souvislosti s tzv. lineárními žlabovitými objekty, známými z jižních a západních Čech, které však zpravidla bývají delší (ze středočeského prostředí nejsou zatím doloženy, což ale nemusí být podstatné). Objekt 289, označený při výzkumu za recentní, se přesněji chronologicky zařadit nepodařilo, neboť obsahoval pouze málo specifickou keramiku (obecně období popelnicových polí).

Na závěr předložené práce zařadila autorka kompilovaný oddíl o životě v mladší a pozdní době bronzové (sídlení, paleoekonomika, kontakty, kult, pohřbívání).

Celkově lze konstatovat, že autorka velmi dobře zvládla zadání bakalářské práce a zpracovala ji vyčerpávajícím, konzistentním způsobem, k čemuž jistě v nemalé míře přispělo i pedagogické působení vedoucího práce. Obhajovaná práce je logicky strukturována, v textu vhodně proložena grafy a kvalitně zpracována také po grafické a stylistické stránce, i když při pečlivější korektuře by se daly odstranit také zbývající nepřesnosti či překlepy (např. od strany 47 se u citace Pravěké Prahy objevuje špatné vrocení: *Lutovský – Smejtek 2006*). Některé obecné citace použité v textu by rovněž mohly být upřesněny odkazy na konkrétní stránky, případně vyobrazení.

Posuzovanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku výborně.

V Praze dne 12. června 2012

PhDr. Ing. Lubor Smejtek, Ph.D.